

grænse, og jeg ved ogsaa, at jeg har maattet høre mange haarde Ord derfor af den højtærede Indenrigsminister og af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds baade her i Salen og navnlig i de to Blade, de nævnte Herrer den Gang stod som politiske Redaktører for. Navnlig det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds var jo sidste Vinter overordentlig stærkt inde paa at mistænkeliggøre de Folk, som holdt paa en Aldersgrænse. Nu har imidlertid vort Standpunkt vist sig at være det, der havde den bedste samlende Evidens. Folk beholder selvfølgelig hver især sit Syn paa, hvad der er bedst, Aldersgrænse eller kommunale Raad, men det viser sig, hvilket der har den bedste samlende Evidens til at faa Grundlovssagen frem, og jeg glæder mig over, at det har vist sig at være mit Standpunkt. At jeg har taget til Orde for Aldersgrænsen, tror jeg saa vist ikke har svækket Grundlovssagen, tværtimod. Jeg har for øvrigt den Tro, at det Standpunkt, jeg indtager i Øjeblikket med Hensyn til Forholdet mellem København og det øvrige Land, ogsaa er et Standpunkt, der nok skal vise sig at holde i det lange Løb, og naar man har den Tro, saa finder man sig med stor Ro i at blive betegnet mindre pænt i det Papir, hvorpaa det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds spilder saa meget Blæk.

For øvrigt skal jeg sige til den højtærede Indenrigsminister, at det jo slet ikke er os alene, der har været utilfredse med Overenskomsten. Jeg skal tillade mig at citere den højtærede Minister en Udtalelse i et af hans eget Partis Blade, nemlig „Sydsjællands Venstreblad“. Den 6. April skriver nævnte Blad følgende — jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse blot citere nogle Linier —: „Det, der her laves, er en Lap paa en pjaltet Klædning; den er i alt for høj Grad præget af Hensynet til „det gennemførlige“ og burde efter vor Mening ikke have været knyttet til Grundloven. Det kan undertiden være bedre at vente, thi en Lap paa det gamle kan være en slem Hindring for det nye, og navnlig vil de, der har anbragt Lappen, ikke med synderlig Vægt kunne kræve det nye.“ Ja, jeg har en Følelse af, at Redaktøren af „Sydsjællands Venstreblad“ her i noget for høj Grad sigter sit Partis Ledere herinde for at være Lappeskrædere i Grundlovssagen.

Jeg skal derefter vende mig med nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg). At det ærede Medlem vilde bortforklare

sit Partis Stilling i Betænkningen af 1906, fandt jeg selvfølgelig, thi det er jo ikke noget nyt hos det ærede Medlem, at han søger at bortforklare en tidligere Stilling. Men jeg indrømmer ganske vist, at jeg synes, det var noget dristigt at ville bortforklare den i den Grad, som han søgte at gøre det her. Han sagde, at Juni-Grundlovens Aand kender intet til Københavneri. Nej selvfølgelig. Men Aanden i Juni-Grundloven var hensynsfuld, ikke blot mod København, men ogsaa mod det øvrige Land, og derfor tog Juni-Grundloven gennem den Valgløve, der var dens Følgesvend, Hensyn til Vælgertal og Befolkningstæthed i langt højere Grad end den nuværende. Det er i det hele taget det mærkelige, at hverken Juni-Grundloven eller den nuværende Grundlov nævner noget — Juni-Grundloven, saa vidt jeg husker, i sin § 37 og den nuværende Grundlov i sin § 32 — om, at der skal tages Hensyn til Vælgertal og Befolkningstæthed. De nævner ikke noget om det, men de tager Hensynet. Da vi nu staar for at skulle skrive en ny Grundlov, har man, fordi dette Hensyn til Vælgertal og Befolkningstæthed hidtil har været taget, og man har fundet det rigtigt og rimeligt, at det har været taget, fundet det praktisk at sætte ind i Grundloven, at der skal tages Hensyn til Vælgertal og Befolkningstæthed. Det er det, der er gjort. Men Resultatet er rigtignok blevet, at man stryger det i Praxis. Der bliver ikke taget dette Hensyn til Vælgertal og Befolkningstæthed, og navnlig bliver der det ikke, naar man, som den højtærede Indenrigsminister foreslaar det i sit Valglovsforslag, skal lade de overskydende Stemmer fra København tælle med i det øvrige Land.

Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds var endelig ret stærkt inde paa at omtale det Underændringsforslag, han havde stillet i Udvalget. Jeg var ikke rigtig sikker paa, om man kunde drøfte det ved denne Lejlighed, hvor de foreliggende Ændringsforslag er til Behandling, men eftersom det ærede Medlem kunde udtale sig ret udførligt om Underændringsforslaget, maa jeg vel ogsaa have Lov til at replicere lidt desangaaende. Han talte om, at det var et meget vigtigt Underændringsforslag, der var stillet; det var oversendt til Partierne, og Partierne havde holdt Møde og drøftet det. Ja det er fuldstændig rigtigt. Han fremstillede det paa den Maade, at han havde stillet det som Underændringsforslag til et Æn-